

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3078/2021
30.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Градимир Ружић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7745/18 од 07.10.2020. године, у седници од 30.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7745/18 од 07.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 440/15 од 21.02.2018. године ставом првим изреке делимично је усвојен евентуални тужбени захтев и тужени су обавезани да тужилји исплате износ од 1.075,20 евра са законском затезном каматом од 21.02.2018. године, све у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев преко досуђеног износа до траженог износа од 8.500 евра са припадајућом каматом и за законску затезну камату на досуђени износ од 27.01.2016. године до дана пресуђења. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7745/18 од 07.10.2020. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилја је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиље као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену одредаба члана 328. Закона о браку и породичним односима и чл. 171. и 180.

Породичног закона, али се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 14.12.2012. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 7.424,88 евра у динарској противвредности.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази износ од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић